

Ἰσαυρόπολις λέγεται, ἀφ' ἧς ἐκλήθη καὶ ἡ Χώρα Ἰσαυρία. ἐλέγετο καὶ Κλαυδιόπολις· καλεῖται κοινῶς Σαῦρα, ἔχουσα ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σελεύκειας Μητροπολίτην. ἐν τῇ μεταξύ δὲ ἐκατοίκεν τὸ ἔθνος τῶν Ὀρονδικῶν, τῶν ὁποίων πόλεις ἦσαν Μίδιον, καὶ Πάππα. τῆς Γαλατίας προσέτι εἶναι αἱ Γάγγραι, Τζάγγαι καὶ Τζάγγει, ὑπὸ τῶν Τέρκων λεγόμεναι. πόλις μεγάλη καὶ ἄρῦχωρος, ἔχουσα ποτὲ καὶ θρόνον Μητροπολίτεως. ὁμοίως καὶ ἡ Θεοδοσία τῶν Γαγγρῶν, Τόσια κοινῶς λεγομένη, πόλις καὶ αὐτὴ ἀκρῆ καὶ μεθ' ἑαυτὴν ποτὲ Μητροπολίτεως. ἡ δὲ Θεοδωρέπολις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Μάρτυς Θεόδωρος, λέγεται νῦν εἶναι ἡ νῦν Σαφραῖ πόλις, παννυῶ ἀκρῆ. ὁμοίως καὶ ἡ Εὐκατία, ἣτις καὶ Εὐχάϊτα λέγεται, καὶ κοινῶς Ἐφλεέμ, πόλις μεθ' ἑαυτὴν ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γαγγρῶν Μητροπολίτην. Παρὰ ταύτας ἀκροῦνται προσέτι πόλεις ἐν τῇ Γαλατίᾳ, κοινῶς λεγόμεναι Κέρελι, Σαμπατζικ, Ὀσμαντζικ πρὸς τὸν Ἄλιον ποταμὸν, Κισπεῖ, μετ' ἄλλα τινά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν Νήσων τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.

Καὶ πρῶτον

Περὶ τῆς Τενέδου.

Πρῶτη τῶν ὀνομασθῶν νήσων τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας, ἐπὶ τῇ παρόντι εἶναι ἡ Τενέδος, Μποχτζάδα ὑπὸ τῶν Τέρκων καλεσμένη, ἡ ὁποία κεῖται πλησίον τῆς Ἑλλησπόντου, ἀπὸ τῆς ἀπεναντίας τῆς ἡδαφισμένης Τρωάδος, καλεσμένη τὸ πρότερον Δόκωρος. εἶτα Τενέδος ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς Τένου τῆς ἕως τῆς Κύκκου τῆς Ποσειδῶνος, ὅστις Κύκκος, υἱὸς τῆς Ποσειδῶνος ἐβασίλευε τῶν Κολωνῶν, πόλεως τῆς Τρωάδος, κειμένης ἀπὸ τῆς Δόκωρος νήσου, καὶ εἶχεν ὑπὸ τὴν Τενέδου.

Τσίβω, καὶ θυγατέρα τῆς Λόκοθρας ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Προκλείας τῆς θυγατρὸς τῆς Κλυτίης, καὶ ἀδελφῆς τῆς Καλήτορος, τῆς φονεῦσός τῃς ὑπὸ τῆς Αἴαντος μετὰ τὸ καῦσαι τὰς νῆας τῆς Πρωπειλάς. Θανάσης δὲ τῆς Προκλείας, ὁ Κύκνος ἔλαβεν ἑτέραν γυναῖκα τῆς Φιλονόμης, τῆς θυγατρὸς τῆς Κραυγασίδος, ἣ ὁποῖα ἐραθεῖσα τῆς Τσίβης, τῆς ἔλεγε λόγους περὶ τῆς μίξεως. ὁ δὲ Τσίβης φυλάττων τὰ δίκαια τῶ νόμου, καὶ τῆς φύσεως, δεῦν τῆς ἠκυσεν. ὅθου αὐτὴ τὸν διέβαλεν εἰς τὸν Πατέρα τῆς, ὅτι ἠθέλησε νὰ τῆς βιάσῃ. καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Πατὴρ τῆς πισθεύσας τὰς ἀδίκους διαβολαῖς τῆς γυναικὸς, ἔβαλεν εἰς μίαν λάρνακα τὸν υἱὸν τῆς Τσίβης, ὁμῶς μὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς, καὶ τῆς ἔρριψεν εἰς τῆς θάλασσαν. ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν διὰ τῆς σωφροσύνης τῆς, καὶ μὲ τὸ νὰ ἦσαν καὶ υἱοὶ τῆς, τῆς ἠλόθερωσεν, ὅποτε λέσας νὰ φερθῆ αὐτομάτῃ ἡ λάρναξ εἰς τῆς Λόκοφρον νῆσον, τῆς ὁποῖαν ἰδόντες οἱ ὄπχωοι, καὶ ὄξελόντες αὐτῆς ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔμαθον ἅπαν τὸ γεγονός. ὅθου ἔπειτοι ἀνηγόρευσαν τὸν μὲν Τσίβω, Βασιλέα τῆς, τῆς δὲ νῆσόν τῆς, Τσίβον. ὅθου τῆς Τσίβης ἐκάλεσαν. ταῦτα μαθὼν ἐν ὑσέροις ὁ Πατὴρ τῆς Κύκνος, ἠλθου εἰς αὐτὸν νὰ ἐξιλεώσῃ τὸ ἐξ ἀγνοίας σφάλμα τῆς. ὁ δὲ Τσίβης ἔκοψε τὸ χοινὶ τῆς πλοῖα τῆς μὲ πέλεκυ, καὶ δεῦν ἄφησε τὸν Πατέρα τῆς νὰ εὐγῆ ἔξω, ἀφ' ἧς ἐπεκράτησε καὶ παροιμία. „ Τσίβιος πέλεκυς, ὅθου τῆς ὅθου τὸ μὲν τὸν πρῶτον. „ καὶ Τσίβιος ξυνηγόρος, ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. ὁ δὲ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης βιβλ. ε. περὶ τὸ τέλος λέγει. „ Τσίβης ἦν υἱὸς μὲν Κύκνος τῆς βασιλεύσασσας Κολώνης τῆς ἐν τῆς Τρωάδι, ἀνὴρ ἐπίσημος δι' ἀρετῆς. ἔτος ἀθροίσας οἰκήτορας, καὶ τῆς ὄρμῆς ἐκ τῆς ἀντιπέρας Ἠπειροῦ ποισάμενος, κατελάβετο νῆσον ἔρημον, τῆς ὀνομαζομένην Λόκοφρον. καὶ τὰ ἐξῆς.

2. Αὕτη ἡ νῆσος ἔχει πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ποτὲ ὑπὸ τὸν Μιτυλήνης Μητροπολίτην.

εἰς

εἰς αὐτὴν τοπάλαι ἦτον Ἰερὸν τῆ Σμιθέως Ἀπόλλωνος, ὁμοίως καὶ ἄλλο Ἰερὸν τῆ Σμιθέως Ἀπόλλωνος ἦτον εἰς τὴν Παραλίαν τῆς Τρωάδος. εἰς τὴν Τείεδον ἐστάθησαν οἱ Ἕλληες, ὅταν προσεποιήθησαν πῶς ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Τρωάδος. δεξιᾷ αὐτῆς τῆς νήσου ἔγινε φιλονεικία μεταξὺ τῶν Βουετίκων, καὶ Γουενυσίων. γυρίζει μίλια 20., καὶ ἀπέχει ἄπο τῆς Μιτυλήνης νήσου 67. μίλια, τῆς Θρακίας Χερσονήσου 15. καὶ τῆς Σιγείας ἄκρας, ἢτοι τῆς Κάβο Γκενί Ἰσαρ 18. ἢ καὶ 20. μίλια. δεξιᾷ αὐτὴν τὴν Τείεδον εἶναι καὶ ἄλλα Νησία, Καλύδναι καλέμεναι, καὶ κοινῶς Μαυρονήσια.

Περὶ τῆς Λέσβου Νήσου, ἢτοι
τῆς Μιτυλήνης.

1. Ἡ Λέσβος, νῆσος Αἰολίς, κοινῶς λεγομένη Μιτυλήνη, ἢ ὁποία πρότερον Ἰσα ὠνομάζετο, ἄπο Ἰσης τῆς Νύμφης, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἐρμῆς γυνᾶ τὸν Πρύλιν, Ἐρμέτη, Πελασγία, ἄπο τῶν Πελασγῶν, τὰς ὁποίας ἔφερον εἰς αὐτὴν ἔρημον ἔσαν, Ξάνθος ὁ Τειόπης ὁ Βασιλεὺς αὐτὸν, ὑπερον ἀφ' ἧς ἐκυρίευσεν μέρος τί τῆς Λυκίας Χώρας Ἀϊθιόπη, καὶ Μακρεία, ἄπο Μακαρέως τῆς καὶ τῆς Κεινάκης τῆς Διός, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς αὐτὴν, ὑπερον τῆς Ξάνθου, γυναικὸς ἑπτὰ, ἔρημον δῆρων αὐτὴν, ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας τῆς κατὰ Δόικαλίωνα κατακλυσμῆ, μετὰ τὸν λαὸν ὅπῃ εἶχε συνηθροισμένον τῶν Ἰώνων, καὶ ἄλλων ἔθνων. Λέσβος δὲ ἐκλήθη, ἄπο Λέσβε τῆς καὶ τῆς Αἰόλης τῆς Λαπίθου, ὁ ὁποῖος κατὰ τι πυθόχρησον μετ' οἰκητόρων πλώσας εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, καὶ γῆμας τῆς Μακαρέως τὴν θυγατέρα Μήθυμναν (ἀφ' ἧς ἢ Μήθυμνα πόλις τῆς Λέσβε ὠνομάθη) κοινῆ κατώκησε καὶ τελευταῖοι Μιτυλήνη ἄπο Μιτυλήνης τῆς ἑτέρας θυγατρὸς τῆς αὐτῆς Μακαρέως. Κεῖται αὐτὴ ἢ νῆσος ἐν τῇ αἰγαίῳ Πελάγῳ. γυ-

Τ. III.

Ο

εἶζει

εἶξει μίλια 168., κατ' ἄλλως δὲ μόρον 130. κατὰ δὲ τὸ μῆκος εἶναι μιλίων 70., ἐκτεινομένη μεταξὺ τῶν δύο ἀντικρῦ Ἀκρωτείων τῆς σειράς, τῆς Λεκτῆς, καὶ τῆς Καύνης. ἀφίσταται ὑπὸ τῆς Ἀσπὸς ἀκρωτείας τῆς Τρωάδος, ἀντικρῦ τῆς ὁποίας ἴσεται 12. μίλια πρὸς δυσμὰς, ὑπὸ δὲ τῆς Χίης μίλια 30., ἢ κατὰ τὸν Στράβ. σταδίους 400., ὑπὸ τῆς Λίμνης μίλια 80. καὶ 150. σχεδὸν ὑπὸ τῆς Δήλης. εἶναι ὁρειά, πλήρης θηρίων ἀγρίων, κεκοσμημένη μὲ κυπαρίσσις, πίτυς, συκαῖς, καὶ τὰ ἑξῆς.

2. Τὰ ὀνομασὰ ἀκρωτήρια αὐτῆς τῆς νῆσου τεῖα εἶναι, ἢ Μαλία ἄκρα, τὴν ὁποίαν ὁ Πτολ. Μανύαν γράφει, καὶ ὁ Θεκυδίδης Μαλίαν, αὐτὸ εἶναι τὸ Νοτιώτατον ἄκρον τῆς νῆσου, ἀντικείμενον εἰς τὰς Καύνας. τὸ Ἄργεον, κοινῶς Κάβο Μπιαύκο λεγόμενον, καὶ τὸ Σίγγειον, κοινῶς Κάβο Σίγει, κατὰ τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ ἡ Ἐρεσσὸς πόλις, κτιθεῖσα ἐπὶ Λόφου, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἦτον Θεόφραστος ὁ τῆς Ἀεισοτέλης γνῶριμος. τὸ ὄρος τῆς Μηθύμνης, Λεπέτυμνον καλεῖται, ἐν ᾧ ἔστησαν ποτὲ Ἱερόν τε Παλαμῆδες. ἔχει αὕτη ἡ νῆσος καὶ δύο λιμένας χωρητικὰς, τὸν μὲν ἕνα νοτιώτατον, τὸν δὲ ἕτερον βόρειον. ἐμπαροῦσεν ἑκατέρω ὁρίζεται καὶ νησίον σμικρόν. ὁ εἰς καλεῖται τῆς Γεραῖς, καὶ ὁ ἕτερος τῆς Καλλωνῆς, ἡ ὁποία Καλλωνὴ ἦτον ποτὲ πόλις τῆς νῆσου Ὀδαίμων. πόλεις πεπάλαι τῆς Λέσβου πρότε ἦσαν, ἢ ἀνωτέρα Ἐρεσσὸς, ἢ Πύρρα πρὸς δυσμὰς κειμένη, ἢ Ἀντιασα, ἢ Μηθύμνα, ἢ τις καὶ Μέθυμνα λέγεται, ἡ ὁποία ἔχει θρόνον Μητροπολίτε, καὶ εὐγάλε ποτὲ ἀνδρὰς ἀξιολόγους, τὸν κισθαρωδὸν Ἀείωνα τὸν διασημώτατον, ὁσὶς ῥιφθεὶς ὑπὸ πᾶν λησῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξῆλθεν ὑφ' αὐτοῦ δελφίνος εἰς Ταίναρον, ἄκρον τῆς Πελοποννήσου. τὸν Τέρπαδρον. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἡ Μιτυλήνη, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Μητρόπολις τῆς νῆσου, μὲ θρόνον Μητροπολίτε. αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπαινεῖ ὁ Κικαίρων διὰ τε τὴν θέσιν τῆς πόλεως, διὰ τὴν ὠραιότητα τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ διὰ τὴν

τὴν Ἀθωνίαν. ἐκτίθη πρὸ Χειρῶ, ἐπὶ 1510., ὑπὸ Μι-
 λήτη τῷ πρώτῳ ἢ τῷ Ἡλίῳ. πανυῶ ὅμως δὲ σώζει τὴν
 ἀρχαίαν ὠραιότητα, ἔσοντας καὶ νὰ ἐκρημνίσθῃ πολλακίς.
 ὁ δὲ Βιτέρβιος ἀφρονῶς ὀνομάζει τὰς κτίτοράς τας, διότι
 τὴν ἐκτίσαν εἰς μίαν θῆσιν τῷ τύπῳ, ἐκ τῆς ὁποίας συμ-
 βαίνει, φουσῶντος τῷ νότῳ, νὰ ἀδουῶσιν οἱ πολῖται τας.
 φουσῶντος δὲ τῷ Εὐρῳ, νὰ συναχῶνται. ὤρισαν αὐτῷ
 τὴν πόλιν, καὶ ὄλλῳ τὴν νῆσον, μετὰ τὰς Πελασγὰς, τὰς
 Ἰωνὰς, τὰς Αἰολεῖς, οἱ Πέρσαι· εἶτα οἱ Μακεδόνες, ἔ-
 πειτα οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ σιμῆχειαν, ἕως τῷ Βασιλέως
 Καλοῖωάνῳ, ὅσις διωχθεὶς ἐκ τῆς Βασιλείας ὑπὸ τῷ
 Καντακζηνῷ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν βασιλείαν πάλιν, μετὰ τὴν
 βοήθειαν τῷ Γενοβέζῳ Φραγκίσκῳ τῷ Καταλασίῳ, εἰς
 ἀνταμοιβὴν τῆς βοήθειας, τῷ ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν νῆσον,
 ἐν ἔτει 1355. τὴν ὁποίαν ὤρισαν κατὰ διαδοχὴν οἱ αὐτῷ
 ἀπόγονοι, ἕως ὅπῃ τὴν ἐπῆραν ἀπ' αὐτῶν οἱ Τῦρκοι, διὰ
 τῷ Σουλτᾶν Μεχμέτῳ τῷ β'. ἐν ἔτει 1462. ὅσις (κατὰ τὸν
 Λαόνικον Χαλκοκονδύλλῳ), „ τοῖς πλεβόλοις τὸ τεῖχος ἔ-
 „ παιεν ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι καὶ ἑπτὰ, καταβάλλων μέγα
 „ μέρος. ἔχων καὶ ὑπτίως πλεβόλους, ἔβαλεν εἰς τὴν πό-
 „ λιν, καὶ δὴ ἐθορύβη τὰς ἐν αὐτῇ. καὶ τὰ ἐξῆς. πλεβόλους
 „ εἰσοεῖ, τὰς νυκτὶ λεγομένας βομβάρδας, ὑπτίως δὲ πλεβό-
 „ λους, τὰς ἰγδεις, ἢ τοὶ τὰ μορτάρια. τελευταῖον ἔλαβεν
 αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ διὰ ξίφους, ἀλλ' ὑπὸ τῷ Νικολάῳ τῷ
 Καταλασίῳ, διὰ συσθήκης, ὅσις μετ' ὅλον ὅπῃ, ἀφ' ἔ τὴν
 ἐφθάρωσεν, ἐμπελεμάνισεν, ἀλλὰ τελευταῖον ἐφανείθη
 ὑπὸ τῷ Σουλτᾶν Μεχμέτῳ.

3. Οἱ Λέσβιοι τοπάλαι ἦσαν τραγωδισαὶ θεῖφοι,
 καὶ κραχθεῖτες εἰς τὴν Λακεδαίμονα, μετὰ τὴν μελωδίαν τας
 κατεπράυναν τὰς Λακεδαίμονας διαφωνῶντας ἀλλήλοις καὶ
 μαχομένας. ὅθεν καὶ προετιμῶντο οἱ Λέσβιοι τῶν ἄλλων
 μελωδῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγράψεν καὶ παροιμία „ ἡμε-
 „ τὰ Λέσβιον ὠδόν, ἐπὶ πῶν τὰ δόλτερεια ἐχόντων. πρὸς

τάτοις λέγονται καὶ διὰ τιν' ἄλλα· ὄθρον καὶ ἄλλη παροιμία, λεσβιάσαι. ἦτοι τὸ, αἰχρῶς μολυῦναι τὸ σῶμα. ἐπαινεῖται ἡ νῆσος καὶ διὰ τὴν εὐφορίαν τῶ οἴνου, καὶ διὰ τὴν εὐφροσύνην, καὶ κάλλος τῶν γυναικῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον εἶπεν ὁ Μάγνος Πομπηῖος τὴν γυναικά τε, ὅταν ἐπῆγε νὰ πολεμήσῃ μετὰ τὸν Καίσαρα εἰς τὴν Θεσσαλίαν. πρὸ τῆς Λέσβου κεῖται ἡ Πορδοσελλῶν νῆσος, ἣτις εἶχε καὶ πόλιν τῶ αὐτῷ ὀνόματος· τὴν ὁποίαν Πορδοσελλῶν μετωνόμασαν, διὰ τὸ εὐσφημον τῆς ὀνομασίας. ἦτον καὶ πόλις τῶ αὐτῷ ὀνόματος εἰς τὴν Σπερσῶν ἀντικρῦ, Ἰερὸν τῶ Ἀπόλλωνος εἶχον. μεταξύ δὲ τῆς Λέσβου, καὶ τῆς ἀντικρῦ Σπερσῶν κεῖνται αἱ Ἐκατόνησοι, κοινῶς Μοχοννήσια λεγόμεναι, κληθεῖσαι ὑπὸ τῶ Ἐκατος, ἦτοι τῶ Ἀπόλλωνος, τὰ ὅποια εἶναι τὸν ἀριθμὸν 20. κατὰ τὸν Στράβ. ἢ κατ' ἄλλους 40. ἄλλα κατοικημένα ὑπ' ὀλίγων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλα ἀκατοίκητα. γράφονται διὰ δύο ἐν πάντα τὰ πρῶτα, κατὰ τι ἔθος, τῶ εὐδὸς ἢ πλεονάζοντος, οἷον Μυόννησος, Προκόννησος, Ἀλόννησος, Πελοπόννησος· καὶ τὰ ἐξῆς. ἀντικρῦ τῶ Ἀργεῖου ἄκρου, πρὸ τῆς Καίης ἄκρης, κεῖνται τρεῖς νῆσοι, ἐγγὺς τῆς Σπερσῶν, Ἀργυρῶσαι καλούμεναι, καὶ κοινῶς Ἀργυροῖνησα.

Ἐπεὶ τῆς Χίος Νῆσος.

1. Ἡ Χίος νῆσος κεῖται ἐν τῷ Ἰκαεῖω Πελάγει, ἐξουατίας τῶ Ἀργεῖου ἄκρωτός, ἀφ' ἧς ἀπέχει μόλις 8. μίλια, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι τῶρ᾽ ἡ Τζεσιμέ τὸ Κάστρον. καλεῖται ὑπὸ τῶν Τούρκων Σακίτζ. Χίος ἐκλήθη, ὑπὸ Χίου τῶ ἧς τῶ Ποσειδῶνος, ὁ ὁποῖος Ποσειδῶν ἐλθὼν ποτὲ εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ἐρημον εἶσαν, ἐσμίγη μετὰ Νύμφην τινὰ, ἡ ὁποία ἐγγαστραθεῖσα, ὅταν εἶδεν ὁ καιρὸς νὰ γεννήσῃ, ὁμῶς μετὰ τὸ βρέφος, ἔπεσε πρὸ αὐτῆς χιῶν, ὥστε εἰς μνήμην τῶ παραγματος παντοτινῶν, ὠνόμασαν τὸν βρέ-

βρέφος Χιον, καὶ ἀπ' αὐτῆ τὴν νῆσον, ἢ ὅποια γυρίζει
 μίλια 112., καὶ κατ' ἄλλας 125. ἔχουσα πρὸς νότον τὴν
 Σάμον, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει μίλια 50., καὶ τὴν Δέσ-
 βον πρὸς βορέαν. τῆς δὲ Δήλε ἀφίσταται μίλια 90. ἔχει
 πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, ἢ ὅποια πρότερον Ἐπισκοπή ἔ-
 σα ὑπὸ τὸν Ῥόδον Μητροπολίτην. ὕψερρον ἐτιμήθη εἰς θρό-
 νον Μητροπολίτη. Οἱ πολῖται ταύτης εἶναι πλέον ἀσειό-
 προι, καὶ χρησιμώτεροι πάντων τῶν λοιπῶν Νησιωτῶν. καὶ
 ἀκρωτήρια ὀνομασά, τὴν Φαναίαν πρὸς μεσημβρίαν, τὸ
 ὅποιον ὑπὸ τῆ Στράβ. καὶ Στεφανῶν Φαίαι καλεῖται, ὑπὸ
 τῆ ἐκεῖθεν ἀναφανῆσαι τῆ Λητοῖ τὴν Δῆλον ὀνομάζεται
 κοινῶς Κάβο Μασίχι, ὡσαν ὅπερ παρὰ αὐτὸν τὸν τόπον,
 γίνονται ἐκεῖνα τὰ δένδρα, ἐξ ὧν συλλάβεται ἡ μασίχη,
 τὰ ὅποια εἰς ἄλλῃ νῆσον τῆ αἰγαίᾳ Πελάγῃς δευρὶ γίνον-
 ται. ἀντικρὺ ταύτης τῆς ἀκρας κεῖται εἰς Σκόπελον,
 κοινῶς ὀνομαζόμενον Βενέτικο. πρὸς ἀνατολὰς ἔχει τὸ Πο-
 σείδιον ἄκρον, καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Μέλαιναν ἄκρον. ἀν-
 τικρὺ τῆς ὁποίας, μεταξύ διαστήματος σταδίων 50., κεῖται
 ἡ Ψύρα νῆσος, κοινῶς λεγομένη Ψαρά, κατοικημένη ὑπ' ἀν-
 θρώπων, τῆς ὁποίας ὁ γύρος εἶναι σταδίων 40. μετὰ τὴν
 Μέλαιναν ἄκρον, κεῖται ἡ Ἀρξισία Χώρα, τραχεῖα, καὶ
 ἀλίμνος, ἢ ὅποια φέρει τὸν ἀριστον οἶνον, ἀρξίσιον κα-
 λέμενον. τὰ ὄρη ταύτης τῆς νήσου εἶναι ταῦτα· ὁ Μίμας,
 τὸ ὅποιον εἶναι πρὸς ἀνατολὰς, πλησίον τῆ ὁποίας κεῖται
 νησίον, Πῆλος λεγόμενον. τὸ Πήλαιον, τὸ ὅποιον καὶ
 Πηλιναῖον καλεῖται. τὸτο εἶναι ὑψηλότερον τῶν λοιπῶν ὄ-
 ρων τῆς νήσου, γυνῆ καὶ οἶνον κάλλιπον, Πηλιναῖον λε-
 γόμενον. ὁ Χέλιπος, τὸ ὅποιον ὄρος κεῖται πρὸς μεσημ-
 βρίαν, καὶ εἰς τὸ Μεσόγειον τῆς νήσου, εἶναι ἡ Ἀρξίς, τὸ ὄ-
 ρος, διασημώτατον, διὰ τὸν αὐτῆ οἶνον, καὶ τελευταῖον δια-
 ρῆται αὐτὴ ἡ νῆσος εἰς δύο μέρη· εἰς τὸ ἐπανάω, τὸ ὅποιον
 νόει πρὸς δυσμὰς, καὶ εἶναι ὀρεικόν, ὑλῶδες, ἔχον κοι-
 λάδας βαθείας καὶ σκοτεινάς, ἐκ τῶν ὁποίων κατέρχονται

πολλοὶ μικροὶ Ποταμοί. δέσκονται εἰς αὐτὸ καὶ πολλοὶ πύργοι, καὶ εἰς τινὰ γωνίαν πρὸς δυσμὰς, εἶναι τὸ Βενὶ ὅπερ λέγεται τῷ Ἀγίῳ Ἡλίῳ, καὶ εἰς αὐτὸ εἶναι Κασέλλι, ὅπερ λέγεται νὰ εἶναι ὁ Τάφος τῷ Ὀμήρῳ καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ πρὸς μεσημβρίαν.

2. Ἐπαινεῖται ἡ Χίος νῆσος πλείον τῶν ἄλλων διὰ τὴν δὺκρασίαν τῷ ἀέρος, διὰ τὴν εὐφορίαν τῷ ἀρκισίῳ αἶνι, διὰ τὴν μασίχην, καὶ δι' ἄλλα πολλά. ἐσάθη καὶ τὸ πάλαι διάσημος, καὶ διὰ τὸ ὄσιον ἔργον τῷ Ἀρισταίῳ, ὁ ὁποῖος προσαχθεὶς ὑπὸ τῷ πατρὸς τῷ Ἀπόλλωνος, μετὰ τὴν τελευτὴν τῷ υἱῷ τῷ Ἀκταίωνος, νὰ πλοῖσθαι εἰς τὴν Κῶ (ἢ κατ' ἄλλως) εἰς τὴν Χίον, αὐτὸς προσέφερε θυσιάς εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἐλάβῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς ἐπιδημίας λοιμῆς. ἀξιόλογον ἦτον εἰς τὴν Χίον τὸ Ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης, ὁμοίως καὶ τῆς Ἀρπυίας τῆς διωχθείσης ὑπὸ τῶν παίδων τῷ Βορέως, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα ἔχαραττον οἱ Χῖοι εἰς τὰ παλαιὰ τὰ νομίσματα. τὰ νομίσματα τῶν Χίων, ὡσάν ὅπερ ἦσαν βεβλαμμένα, τὰ ἔχαραττον οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τὸ χ. σοιχεῖον, καὶ τὰ ἀπεσρέφοντο, κίβδηλα αὐτὰ καλεῖντες, ὡς διὰ τῷ χ. σοιχεῖς δῆλα ὄντα. λέγεται ὑπὸ τῷ Ἀριστοφάνει παροιμία διὰ τῆς Χίος ἐκ ἄχαρις „ πότε τάλανθ' ἢ Χίων πόλις διὰ τὴν πρῶκ „ τὸν ὀφλήσει. καὶ παρὰ τῷ Διογένηϊ „ Χῖος γέλως, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. ἦτον ποτὲ καὶ Πολίχνη εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, Δελφίνιον καλεῖμενον. ἄνδρες ἐξ αὐτῆς γεγονόσιν ἐλλόγιμοι, Ἴων ὁ Τραγικός, Θεόπομπος ὁ Συγγραφεὺς, Θεόκριτος ὁ Σοφιστής, καὶ ἄλλοι. ἀπ' ἀρχῆς ἡ Χίος δέσκετο ἐλευθέρῃ, διοικεμένη δὲ Ἀριστοκρατίας· εἶτα ἐκυριώθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, μετέπειτα ὑπὸ τῶν Μακεδόνων. μετὰ τούτους, ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ὅπερ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος τὴν ἔχαιρσεν εἰς τῆς Γενεθηνσίας Ἰεσινιανῆς, ἐν ἔτει 1376. καὶ ἔκτοτε κατὰ διαδοχὴν τὴν ἔχει ἔτι, ἕως ὅπερ τὴν ἐπῆραν

ραν ἀπ' αὐτῶν οἱ Τῦρκοι, διὰ τῆς Σουλτάν Σελίμ τῆς δευτέρας, ἐν ἔτει 1566. Ἄπὸ τῆς Τῦρκων πλὴν ἐπῆραν οἱ Βενετοὶ, ἔχοντες Καπετάν Γενεράλιον τὸν Ζόρον, ἐν ἔτει 1694. ἀλλὰ μετὰ μῆνας ἕξ, πάλιν πλὴν ἀνέλαβεν οἱ Τῦρκοι, διώξαντες ἐκεῖθεν τὰς Βενετικές· μεγίστη βλάβη, καὶ ζημίαν ἐν ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς παθόντων τῆς Χίου. Οὐ μακρὰν ἄπὸ τῆς Χίου, κείνται αἱ Οἰνῶσαι νῆσοι, αἱ ὁποῖαι κοινῶς Ἀγνῶσαι λέγονται, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Σπαλματώροι. ὁμοίως καὶ Σκόπελος Στρόβηλος λεγόμενος, καὶ κοινῶς Στροβέλι· μεταξύ τῆς Χίου, καὶ τῆς Ἰκαρίας τίθησιν ὁ Πτολεμ. πλὴν Μυύδον νῆσον.

Περὶ τῆς Ἰκαρίας Νήσου.

ΕΝ τῇ αὐτῇ Ἰκαρίῳ Πελάγει δέσκεται καὶ ἡ Ἰκαρία νῆσος, ἣτις καὶ Ἰκαρος λέγεται, καὶ κοινῶς Νικαρία, κληθεῖσα κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἄπὸ Ἰκάρου τῆς παιδὸς τοῦ Δεδάλου, τῆς ἐλθόντος εἰς αὐτὴν ἄπὸ τῆς Κρήτης, διὰ πτερῶν μετὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τεληρῶν, διὰ τὸ δεῖξαι πλὴν εἰς Λαβύρινθον εἴσοδον τῇ Θησεῖ, ὅστις καταπεσὼν αὐτὸν δι' ἀπεπνίγη. ὄθρον ἀπ' αὐτῆς, ἢ καὶ ἄπὸ τῆς νήσου ἐκλήθη τὸ Πέλαγος Ἰκαρίον, τὸ ὁποῖον εἶναι μέρος τοῦ αἰγαίου Πελάγους, ἢ Εὐρώπῃ καὶ νότῳ μάλις κομμιόμενον. καὶ διὰ τὰ εἰπῶ κατὰ τὸν Περίηγητὴν, ἢ ἔθρα μεγάλα ἐγείρονται κύματα. ἐκκλείτο προσέτι αὐτῇ ἡ νῆσος Ἰχθυόσσα, διὰ τὸ κάλλος τῆς ἐν αὐτῇ ἰχθύων. ὁμοίως καὶ Δολίχη, καὶ Μάκρης, καὶ τὰ ἐξῆς. κείνται ἄνω τῆς Πάτρως, ἐξ ἐναντίας τῆς Σάμου, μεταξύ τῆς Χίου πρὸς βορῆαν, ἄπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει μίλια 50. καὶ τῆς Πάτρως πρὸς νότον, ἀφισαμνή ταύτης, μίλια 30. γυρίζει μίλια 80., ἢ κατ' ἄλλας, σαδίας 300. ἐτιμήθη εἰς δρόμον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ρόδου Μητροπολίτην. ὑπετάχθη ποτε καὶ εἰς τὰς Γενηναίους Ἰασηνιαῖς. τὸ διάσημον ὄρος ταύτης τῆς νήσου,

Πράμνη, καὶ Πράμνειον λέγεται, εἰς τὸ ὁποῖον λέγεται νὰ πρωτεύῃ ἡ ἀμπελος. ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄρας ἐκλήθη καὶ ὁ Πράμνιος οἶνος, ὅστις ἐνομίζετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν πολυτίμητος. ἡ δὲ ἀμπελος ἢ φέρουσα τῆτον, ἱερὰ προσαγορεύεται. εἶναι δὲ ὁ οἶνος ἕτος, ἕτε γλυκὺς, ἕτε παχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς, μέλας, καὶ οἶον εἶπειν σκληρὸς. διὸ καὶ φαρμακίης προσαγορεύεται.

2. Πόλεις τοπάλαι εἶχεν αὕτη ἡ νῆσος, τὴν Οἰνόλυ, ἣτις καὶ Διονυσιάς ἐκαλεῖτο. τὴν πόλιν τῶν Δρακόντων, καὶ τὸ Ταυροπόλιον. ἀκρωτήρια δὲ ταῦτα. τὸ τῶν Δρακόντων, ὅπερ ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Καθαρείας, τῆς ἀκρωτείας τῆς Σάμου, σταδίους 80. καὶ ἐτέτο εἶναι τὸ ἐλάχιστον διάστημα μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο νήσων κατὰ τὸν Στράβ. καὶ τὸ Δρέπαρον. ἕστωμακρὰν ταύτης τῆς νήσου, ἀντικρὺ τῆς ποτὲ λεγομένης πόλεως τῶν Δρακόντων, ἴσταιται νησίᾳ ἔρημα ἀνθρώπων, Μελάνθη λεγόμενα, καὶ κοινῶς Φῆροι, καὶ Χταπόδια, μία εἰς αὐτῶν σμικρὰ νῆσος.

Περὶ τῆς Σάμου Νήσου.

1. Προσέτι ἐν τῇ αὐτῇ Πελάγει, κεῖται καὶ ἡ Σάμος νῆσος, ἀντικρὺ τῆς Ἐφέου πόλεως, καὶ τῆς Μικάλης τῆς ὄρας, ἡ ὁποία πρότερον ἐκαλεῖτο Παρθενία, εἶτα ὠνομάθη Δρυῖσα, ἔπειτα Μελάμφουλον, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ τελευταῖον Σάμος, ἀπὸ Σάου τῆς παιδός τῆς Ἑρμῆς, καὶ τῆς Ῥήνης, κατὰ παρὰθροισιν τῆς μ. ἡ περίμετρός της εἶναι μιλίων 87., καὶ τὸσον ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων ἐνομίζετο εὐφορος, ὥστε καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῆς εἰρήκασι, καὶ ὀρκίθων, φέρει γάλα. λέγουσιν ὅτι κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἔρημον ἔσαν, νὰ ἦσαν πολλότατα θηρία μεγαλόφωνα, τὰ ὁποῖα ἐκάλεον Νηίδας, καὶ τὰ ἐξῆς.

2. Ἔχει πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος, τιμηθεῖσαν εἰς θρόνον Ἐπισκόπου τοπάλαι ὑπὸ τὸν Ῥόδου Μητροπολίτην, ὁ

γερὸν προεβιβάθη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπος· τοπάλαι δὲ ἦσαν ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ Πολίχλαι, ἧτοι Πολίσματα, ταῦτα· Ἰππος, Γίγαρτον, Ἀμφίλυσος, Γοργία, Ἀσάρος, Λόκοθία, Ἀσυπαλαία, καὶ ἄλλα· ἀξιόλογα δὲ ἐν αὐτῇ ἦσαν τὸ Ἡραῖον, ἧτοι ὁ ἀρχαῖος καὶ μέγας ναὸς τῆς Ἥρας, εἰς ὃν ἔκειτο πίνακες διάφοροι· ὅθεν καὶ Πινακοθήκη ἐλέγεται· τὸ Ταυροπόλιον, τὸ ὁποῖον ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος· τὸ Ἱερὸν τῆ Ποσειδῶνος, τὸ Ἰπαιθρον, καὶ ἄλλα· τὸ ὄνομασθόν ὄρος ταύτης τῆς νήσου, κεῖται εἰς τὸ μέσον αὐτῆς, καὶ καλεῖται Ἀμπελος· Ποταμοὶ δὲ εἶναι ἔσονται· ὁ Ἰμβρασος, ὅστις μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ τετράφθαι τὴν Ἥραν, παρθένον ἔσαν, τὴν ὁποίαν λέγουσιν οἱ Σάμιοι, ὅτι ἐκεῖ καὶ νῆα ἐγεννήθη· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ Ἱερὸν αὐτῆς τὸ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ, ἐνομιζέτο ἀρχαιότατον· τρέχει ἔτος ὁ Ποταμὸς πλησίον τῆς πόλεως, καὶ ὁ Κερκήτιος· τὰ δὲ ἀκρωτήρια ταύτης εἶναι, τὸ Ποσειδώνιον, τὸ ὁποῖον καὶ Ποσείδιον λέγεται· αὐτὸ ἀποτελεῖ μὲν τὸ ἀντικρὺ Τρωγύλιον, τὸ τῆς Μυκάλης ἀκρωτήριον, τὸν Ἐπτασάδιον Πορθμόν· εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον ἦτον ποτὲ τῆ Ποσειδῶνος Ναός· τὸ Κανθάρειον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ἀντικειμένῳ ἄκρῳ τῆς νήσου· τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς ἐκκεῖνον ἄκρον, Ἀμπελος καλεῖται·

3. Οἱ Σάμιοι ἐσάθησαν οἱ ἐξαιρετώτεροι τῶν Ἰώνων πάντων, ἔσον εἰς τὰς ἀθλητικὰς ἀγῶνας, ὅσον καὶ εἰς τὰς θαλασσίους πολέμους· γράφει περὶ αὐτῶν διὰ Σίχων Ἀσσιος ὁ υἱὸς τῆ Ἀμφιπολέμου, ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου ὢν, ὅτι βασιλεύοντος εἰς τὴν Σάμον τῆ Λεωγόρου, οἱ Ἐφέσιοι ἔφερον πόλεμον κατὰ τῶν Σαμίων, Ἀρχιστράτηγον ἔχοντες τὸν Ἀνδροκλον, καὶ νικήσαντες ἀπέβαλον τὰς Σαμίους ἐκ τῆς νήσου, εἰπόντες καὶ τὴν αἰτίαν, ὅτι δηλαδὴ ἐσάθησαν ἔσον αὐτοὶ οἱ Σάμιοι, ὅσον καὶ οἱ Κᾶρες, προδότες τῶν Ἰώνων· ἐκβληθέντες δὲ τῆς Σάμου, ὅσοι διεσώθησαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Δαρδανίαν νῆσον, τὴν ἐγγὺς τῆς Θράκης,

καὶ ἐκατοίκησαν, ὀνομάσαντες αὐτὴν Σαμοθράκιον, καὶ Σα-
 μοθρακίαν. ὁ δὲ Λεωγόρας μὲ μερικὸς Σαμίος, ἀπελ-
 θὼν εἰς τὴν ἀντικειμένην Σπυρεάν περὶ τὴν Αἰνεΐαν, κα-
 τεσκόλασε Φρέμιον, καὶ μετὰ δέκα ἔτη στρατόσας κατὰ τῆς
 Σάμου, καὶ διώξας ἐκεῖθεν τὰς Ἐφεσίους, ἐκατοίκησε πάλιν
 εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ὅμῃ μὲ τὰς ἄλλας. ἔτσι οἱ Σά-
 μιοι τόσον κατεπορέθησαν ὑπὸ τῶν τυράνων, ὥστε ἀπαύει
 τῶν πολιτοδομιῶν, ἐπέγραψαν τοῖς δέλοις ἐκ πρώτης σα-
 τήρων τὴν Ἰσοπολιτείαν, κατὰ τὸν Ἄριστον. Τὴν πολιτείαν
 τῶν Σαμίων ὀλοτελῶς ἐρήμωσεν ὁ Σωλοσῶν, ὥστε καὶ πα-
 ροιμία ἐπεκράτησεν. „ἐκπι Σωλοσῶντος ἄρυχαιή. ἐ-
 θέασαν ποτὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὅσας τῶν Σαμίων αἰχ-
 μαλωτόσωσι, γὰ τὰς σίζωσιν εἰς τὸ πρόσωπον. καὶ τὸ σί-
 γμα, ἢτοι ἡ βέλφα, γὰ εἶναι γλαῦκα. εἰς τὴν Σάμον ἐ-
 σάθη τύραννος καὶ ὁ Πολυκράτης ὁ δὲ τυχέστατος. ἐφαίνε εἰς
 αὐτὴν τὴν νῆσον ποτὲ χελιδῶν λούκη, μεγάλη ὡς πέρδιξ.
 πρῶτον εἰς αὐτὴν οἶνος δὲν ἐγένετο, ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας
 νῆσους. εἰς αὐτὴν πρῶτοκατεσκόλασαν οἱ ἄνθρωποι ἀγκυῖα
 πῆλινα. Πατεῖς ἐσάθη αὐτῆ Πυθαγόρας τῆ Φιλοσόφου,
 Συβίλλης τῆς Σαμίας, Χοιρίλα τῆ Πριπῆ, ὅσις ἐγραψα
 διὰ σίχων τὴν κατὰ τῆ Ζέρξου νῆκον τῆς Ἀθηναίων, λα-
 βῶν διὰ κάθε σίχον, ἀπὸ εἴνα χρυσὴν σατῆρα. ὤρισαν
 πρὸ τῶν Τέρκων αὐτὴν τὴν νῆσον οἱ Γενεήσιοι Ἰεσινια-
 νοί, οἱ ὅποιοι μὴ δυναθόντες γὰ τὴν διαυθεντόσωσιν ἀ-
 πὸ τὰς συχνὰς λεηλασίας καὶ καταδρομὰς τῶν πειρατῶν,
 μετοίκησαν τὰς Σαμίους εἰς τὴν Χίον. πλησίον τῆς Σάμου
 εἶναι νησίον Νάρθηξ, καὶ Ναρθηκίς λεγόμενον, καὶ κοινῶς
 Πατίσαις, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σάμου κείμενον, ἀντικρὺ τῆ
 Ποσειδία ἄκρῃ, καὶ ἕτερον πρὸς μεσημβρίαν δεικόμενον,
 τὸ ὅποιον Φαρμάκο κοινῶς λέγεται. τὸ δὲ Τραγύλιον νη-
 σίον, κείμενον πλησίον τῆ ὁμωνύμου ἀκρωτηρίας, Γατοκήσε
 κοινῶς λέγεται.

Περί τῆς Λέρου Νήσου.

Ἡ Λέρος νῆσος, ἥτις καὶ Λερεία ὑπὸ τῶν Στράβωνος λέγεται, καὶ κοινῶς Λέρο, κεῖται πλησίον τῆς Πάτμου. γυρίζει μίλια σχεδὸν 25. ἀπέχει τοπάλαι ἕτον διὰ τῆς Ἀλώης ὅπως εὐγάζου. Οἱ Λέριοι ἐκατηγοροῦντο διὰ τὴν αὐτῶν ἀφύειαν.

Περί τῆς Πάτμου Νήσου.

Ἡ Πάτμος νῆσος, Πάτινο κοινῶς λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Παλμόσα. ἐκλήθη δὲ τὸ πατήματος τὸ Προσειδώνος, ἢ ἄλλως τινός. κεῖται ἐσμακρὰν τῆς Λέρου νήσου. αὕτη ἡ νῆσος εἶναι ὄρεικὴ, καὶ μεταλλοφόρος. γυρίζει μίλια 40., ἢ κατ' ἄλλως 50. ἀπέχει τῆς Ἰκαρίας μίλια 55. πρὸς νότον, καὶ ἄλλα πσαῦτα τῆς Κῶ πρὸς βορέαν. εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥόδα Μητροπολίτην. ἔγινε δὲ περὶφημος διὰ τῆς ἐξωρίας Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῆς ὑπὸ τῶν Αὐτοκράτορος Δομετιανῆ γεγονουίας, ὅπως αὐτὸς εἶδε, καὶ ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν, τὰ ὅποια οἱ μαθηταὶ ἔκτισαν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον Μοναστήριον, καὶ Ναὸν ὡραίου κατατον, εἰς μνήμην ἀδιάλειπτον τοῦ Διδασκάλου.

Περί τῆς Κῶς Νήσου.

Ἡ Κῶς νῆσος, κοινῶς Κῶ, Σταυκῶϊ ὑπὸ τῶν Τέρκων, καὶ Λάγγο ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν. πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰδρῆσα, εἶτα Μερόπη, καὶ Μεροπηίς, ἄπο τῆς ἔθνους τῶν Μερόπων τῶν οἰκησάντων αὐτὴν, ἢ ἀληθέστερον ἄπο Μερόπης, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτηρ Κῶς ὠνομάζετο, ἀφ' ἧς τελουταῖον ἐκλήθη καὶ ἡ νῆσος. γράφεται προσέτι καὶ Κόος, καὶ Κέως. κεῖται ἐν τῇ Μυρτώῳ Πελάγει, ἐξανατίας τῆς Ἀλ...

Ἄλικαρνασσῶ. ἔχει πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματος, εἰς τὴν ὁποίαν πόλιν λέγει ὁ Ποιητής, νὰ ἐβασίλευσεν Ὀκλεῶς ὁ Εὐρύπυλος ὁ υἱὸς τῷ Ἡρακλέως, καὶ τῆς Χαλκιόπης. ἐλέγετο πρότερον αὕτη ἢ πόλις Ἀσυπάλαια, καὶ δευῖ ἦτον εἰς τὸν τόπον, ὅπως εἶναι ταυτῶ, ἀλλ' εἰς ἄλλον. ὕστερον δὲ μετετέθη εἰς τὸ Σκανδάλιον, καὶ ἐκλήθη Κῶς. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι Κῶς ἐκλήθη ὑπὸ τῷ Κέω, τῷ ἐλθόντος εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Ναυπάκτου. πρότερον εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἐκατοίκουν Νύμφαι ὡς λέγουσιν, αἱ ὁποῖαι φοβηθεῖσαι ὕστερον ὑπὸ λέοντος, ἐδιάβησαν εἰς τὴν Κάρυσον. ἀπ' αὐτῶ τῷ λέοντος ἐκλήθη καὶ τὸ πρὸς δυσμὰς ἀκρωτήριον τῆς νῆσου Λέων. τὸ δὲ πρὸς νότον νεῦον ἀκρωτήριον, Λακτῆρ ὀνομάζεται. Δρέπανον δὲ, τὸ ἀντικρὺ τῆς Νυσύρου κείμενον. γυρίζει αὕτη ἢ νῆσος μίλια 100., ἢ 70. μόνον. ἐκτείνεται μᾶλλον κατὰ τὸ μήκος, ἢ κατὰ τὸ πλάτος. εἶναι εὐφορος, μηλοτρόφος, καὶ ὑγιεινή. ἔχει ὄρη καὶ μικρά, καὶ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου: πρὸ τῶ νὰ κυριεύθῃ ὑπὸ πῶν Τούρκων, ἐξεσιάθη καὶ ὑπὸ πῶν Μαλτέζων, ὡσαύτῃ καὶ ἡ Ρόδος.

2. Οἱ Κῶοι τοπάλαι ὅταν ἐγήρασκον, δευῖ ἤθελον νὰ τελευτήσωσι φυσικῶς, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐθανάτωναν· ἄλλοι διὰ μήκωνος, καὶ ἄλλοι διὰ κωνείας, καὶ ἄλλοι ἄλλως· ἔτ' ἐδέχοντο ξένους εἰς τὴν νῆσον τας, κατὰ τὸν Εὐστάθ. Ἰλ. ιε. ἵνα μὴ φθονηθεῖν ὡς εὐ ναιομένη. Πατεῖς ἐσάθη αὕτη Ἀπελλῶ τῷ Ζωγράφῃ, Ἰπποκράτῃ τῷ Ἰατρῷ, τῷ ὁποίῳ τὴν οἰκίαν δεικνύουσιν οἱ Κῶοι διὰ λειψαίων τινῶν, καὶ ἰχνῶν· ὕφαινον εἰς αὐτῶ τῶ Κῶ τοπάλαι μεταξὺ ἀξιόλογα· καὶ τὰ ἐξῆς.

3. Οὐ σμακραὺ τῆς Κῶ, κεῖται ἡ Κλάρος νῆσος, κοινῶς λεγομένη Κάλαμος, ἐν τῷ Μυρτώω Πελάγει, μεταξὺ τῆς Κῶ, καὶ τῆς Λέρου. γυρίζει μίλια 40. ἀπέχει τῆς Κῶ πρὸς δυσμὰς 13. μίλια, ὁμοίως καὶ ἡ Μινεία νῆσος, κοινῶς Μανδραῖ, ἢ καὶ Μαεῖ, κείμενη μεταξὺ τῆς Κῶ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Σάμου πρὸς βορέαν, ὑπὸ

23. μίλια. προσέτι ἢ ἡ Βογιάλις, κοινῶς Γαλι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Περί τῆς Ἀμόργου Νήσου.

ΕΝ τῷ αὐτῷ Μυρτώω Πελάγει, κεῖται ἢ ἡ Ἀμόργου νῆσος, κοινῶς Ἀμοργό. αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Καρκησία, ἀπὸ Καρκησίας ἀνδρός ἐξιολόγου, τῷ κατοικήσαντος αὐτῷ, καὶ Παγκάλῃ, καὶ Ψυχία, καὶ Ἰπέρη, καὶ Πατάγη. γυρίζει μίλια 80., ἀπέχει τῆς Νάξου μίλια 100. τοπάλαι εἶχε τρεῖς πόλεις, τὴν Ἀρκεσίην, τὴν Μινώαν, ἀφ' ἧς ἦταν Σιμωνίδης ὁ Ἰαμβογράφος, καὶ τὴν Αἰγιάλιον. πρὸς βορῆαν ἀπ' αὐτῆς κεῖνται δύο Νησῖα, τὸ μὲν εὐ Λέβινθος ὀνομαζόμενον, καὶ κοινῶς Λεβίτα. τὸ δὲ ἕτερον κοινῶς Κινάρα, τὰ ἀποῖα τοπάλαι ἦσαν κατοικημέσια ὑπ' ἀνθρώπων. περὶ τὴν Ἀμοργον ἴσονται καὶ ἄλλα Νησῖα μικρὰ, ἢ Κρῆσα, ἢ Κρῆσια. Φῆρνοι. καὶ τὰ ἐξῆς.

Περί τῆς Νίσυρου Νήσου.

ΕΝ τῷ Καρπαθίῳ Πελάγει, κεῖται ἢ ἡ Νίσυρος νῆσος, κοινῶς Νίσυρο, καὶ Νίσαι. αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Πορφυρίς, καὶ ὑπὸ τινῶν μυθολογείται γὰρ εἶναι ἀπόθραυσμα τῆς Κῶ, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ Ποσειδῶν ἐπλάκωσε τὸν Πολυβῶτην Γίγαντα, ἀποθραύσας αὐτὸ ἐκ τῆς Κῶ, διὰ τῆς Τελαίνης, καὶ ἐκτοτε ἐγένετο νῆσος ἢ ἡ Νίσυρος, ἔχουσα ὑφ' ἑαυτῷ τὸν Γίγαντα. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὄχι εἰς αὐτῷ, ἀλλ' εἰς τὴν Κῶ γὰρ τὸν κατέχασε. κεῖται πλησίον τῆς Κνίδος ἄκρας τῆς Δωγίδος, ἢ ὅποια ἄκρα λέγεται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, Κάβο δι' Κεῖο. γυρίζει μίλια 25., ἀπέχει ἀπὸ τῆς Κῶ μίλια 7. καὶ ἀπὸ τῆς Ρόδου μίλια 90. πρὸς δυσμὰς, τῷ δὲ Σαμονίῳ ἀκρωτεῖ τῆς Κρήτης 70. πρὸς βορῆαν. περὶ αὐτῷ δέσκονται καὶ ἄλλα

λα σμικρά Νησιά. πλησίον ταύτης καὶ τῆς Τύλης κεῖται καὶ ἡ Κάλυθνα νῆσος, ἣτις καὶ Κάλυμνα λέγεται, καὶ κοινῶς Καλόλυμνο, ἀπέχουσα τῆς Καρπάθου πρὸς βορρῆαν 25. μίλια.

Περί τῆς Τήλου Νήσου:

Ἡ Τήλος νῆσος, ἡ ὁποία καὶ Ἀγάθουσα καλεῖται τῆς Καλλιμαχῆς λέγεται, καὶ κοινῶς Ἐπισκοπία, καὶ Ἐπισκοπή, κεῖται ἐν τῇ αὐτῇ Πελάγει, μεταξύ τῆς Ἀσυπαλαίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Ρόδου πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τὸν Εὐρον γυρίζει μίλια 35. ἀπέχει τῆς Ρόδου μίλια 50. διάσημος τοπάλας ἐσάθη μὲ τὸ μύρον, ὅπερ εὐγαζε. πλησίον ταύτης κεῖται ἡ Χαλκῆ νῆσος, ἣτις καὶ Χαλκία λέγεται, καὶ κοινῶς Χάλκη. ὁμοίως καὶ ἡ Δειμονία, κοινῶς Δειμονία, καὶ τὰ ἐξῆς.

Περί τῆς Σύμης, καὶ τῆς Κάσου τῆς Νήσων.

Ἡ Σύμη νῆσος, κληθεῖσα ὑπὸ Σύμης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἰαλύσε, ἐκαλεῖτο ποτὲ Μεταποντίς, καὶ Αἴγλη, καὶ Καρκή. ἔχει αὕτη πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι Συμαῖοι καλεῖνται, καὶ κοινῶς Συμιακοί. κεῖται δὲ αὕτη ἡ νῆσος ἐν τῇ αὐτῇ Πελάγει, γυρίζει μίλια 25. ἀπέχει τῆς Ρόδου σταδίους 120., ἢ κατ' ἄλλους μίλια 20. ἔχει πέρδικας μαχίμους, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ Κάσος νῆσος, λέγεται καὶ κοινῶς Κάσο. εἶχε καὶ πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος. ἀπέχει τῆς Καρπάθου 20. μίλια.

Περί τῆς Καρπάθου Νήσου.

Ἡ Καρπάθος, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ τὸ περὶ αὐτῆς τὸ πᾶν.

τὴν Πέλαγος Καρπάδιον, γυρίζει μίλια 60. κεῖται με-
ταξὺ τῆς Ρόδου πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κρήτης πρὸς δυ-
σμάς, τῆς ὁποίας ἀκρωτήρια ὀνομασὰ εἶναι τὸ Θαύτειον,
κληθεὶς ἄπο Θαύτος τὰ οἰκιστῶν. ἦτον ποτὲ καὶ πόλις ἐν αὐ-
τῇ τὰ αὐτὰ ὀνόματος, καὶ τὸ Ἐφιάλτιον. ἡ δὲ πόλις ταύ-
της Ποσειδίου τοπάλαι ἐλέγετο, τετιμημένη τανυῦ εἰς θρό-
νον Ἀρχιεπισκόπου. λέγουσιν ὅτι ἀρχῆθεν εἰς αὐτὴν τὴν
γῆσον νὰ μὴ ἦσαν λαγῶν, οἱ δὲ Καρπάδιοι νὰ τὰς ἔ-
φερον ἔξωθεν, καὶ τὸσον νὰ ἔγιναν πολλοὶ, ὥστε νὰ τὰς ἔ-
φαγον καὶ τὰς ἀγρὰς, καὶ τὰς ἀμπέλους. ὄθεν καὶ παροιμία
ἀπ' αὐτῶν ἐρρέθη, ὁ Καρπάδιος τὸν λαγῶν, κατ' ἔλκει-
ται τὰ ἐπηγάγετο. καὶ ἕτερα, Καρπάδιος τὸν μάρτυρα. καὶ
τὰ ἔξῃς.

Περὶ τῆς Ρόδου Νήσου.

1. Ἐξοχωτέρα πασῶν τῶν ῥηθειῶν Νήσων, καὶ ὀψισμο-
τέρα εἶναι ἡ Ρόδος, περὶφημος πάντοτε καὶ ἐπαινετὴ, διά τε
ἄλλα πολλὰ προτερήματα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν δὲκραςίαν
τῶ ἀέρος. πρότερον ἐκαλεῖτο Ὀφίῃσσα, ἄπο τῶν ἐόντων
αὐτῇ πολλῶν ὄφειων, τὰς ὁποίας ἀνείλεν ὁ Φόρβας, καὶ
ἐλεύθερώσας τὴν Νῆσον ἐκ τῶ φόβου κατώκισεν εἰς αὐτήν.
Τελχινίς, ἄπο τῶν οἰκησάτων ἐν αὐτῇ Τελχίνων, τὰς ὁ-
ποίας λέγουσι νὰ ἦσαν γόνιμοι, θείω καταρρέοντες τὸ τῆς
Στυγὸς ὕδαρ, ζῶοντες καὶ φυτῶν ὀλέθρα χάριν. κατὰ δὲ
ἄλλας ἔτοι ἐσάθησαν μηχανικοὶ τεχνίται, ὄρεται τὰ σι-
δηρὰ, καὶ τὰ χαλκῶν, καὶ τὰ ἔξῃς. ἐλθόντες πρῶτον ἐκ τῆς
Κρήτης εἰς τὴν Κύπρον, κακεῖθεν εἰς τὴν Ρόδον. Αἰ-
θραία, μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἐκεῖ ὁ ἀὴρ καθαρώτερος πλεῖον τῶν
ἄλλων τόπων· διότι κατὰ τὸν Σωλῖνον, ἔδέποτε ὁ Οὐ-
ρανὸς εἶναι εἰς αὐτὴν ἔτω σινεφῆς, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται
ὁ ἥλιος. Κορυμβία, Ἀταβυρία, Σταδία, καὶ τὰ ἔξῃς.
Ρόδος δὲ τελευταῖον ἐκλήθη, ὅθεν τὰ πολλὰ ῥῶν αὐτοῦ
δορεῖ-